

D'alguns anys a aquesta part hom no veu passar tants ramats vora avall de les rieres vallesanes. Això pot ésser degut a un canvi de direcció del bestiar transhumant, que, sobre tot amb la desaparició dels boscos del Vallès, cada dia més accentuada, no troben abundància de pastures com anys enre-
ra podien haver-hi; però és més probable encara una decadència de la ra-
maderia ovina; sembla ésser cert que en algunes comarques decau el bestiar
de llana, en avantatge del boví. L'escassetat de pastors no deixa de tenir
part en aquesta disminució; el progrés industrial de Catalunya afavoreix la
emigració de la gent jove muntanyenca, que, més considerada a la plana i
en millors condicions de vida que a la comarca pròpia, fuig en cerca d'un
major benestar que allí difícilment trobaria. Aleshores es fa sentir la manca
de pastors, el qual, junt a la necessitat de l'emigració tardoral del bestiar
oví, que no deixa de tenir els seus inconvenients, ha fet que en moltes con-
trades pirenenques preferissin els bòvids del país, a un ramat d'ovelles
abundant.

Es de creure, però, que, malgrat algunes contrarietats, l'explotació del bestiar de llana s'aguantarà amb fermesa i àdhuc és susceptible d'algun augment d'importància. Els preus del mercat és possible que es mantinguin remuneradors, car el consum de carn és cada dia major i amb la necessària importació de moltons a Catalunya, provinents d'altres regions, pot fer desvetllar l'interès dels pagesos de mitja i alta muntanya, que si veuen una reacció favorable en els preus que els compensi dels inconvenients que puguin comportar, no hi ha dubte hi tindran altra vegada l'atenció mateixa que altre temps hi concedien.

Per Josep Font i de Falgàs

Butlletí de l'Agrupació Excursionista de Granollers. 1/3/1933. p. 10 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers